

ning af Spørgsmaalet. Med Hensyn hertil har Udvalget stillet Vædringsforslaget under Nr. 17.

Et Mindretal (Breinholt, H. C. Hansen og Jensen-Stengaarden) formener, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 2 om Tilvejebringelsen af en Garantifond ikke bør gøres afhængig af et Forlangende fra Indenrigsministerens Side, og stiller derfor under Nr. 20 hertil sigtende Vædringsforslag.

Et Mindretal (H. C. Hansen og Jensen-Stengaarden) kan vel erkende det ønskelige i, at der oprettes en Kreditforening for Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme med Afgang for disse til at kunne optage Laan i saadanne Ejendomme mod rimelige Afdrag og passende Renter. Men en saadan Institution er ny og ukendt her til Lands og er forbunden med større Vanskeligheder end andre Kreditforeninger, idet den nemlig under almindelige Forhold ikke kan antages at yde samme Sikkerhed som disse. Vel har Udvalgets Flertal med dette for Dje i nedennævnte Vædringer stillet Forslag om yderligere betryggende Foranstaltninger, end Lovforslaget indeholder, men Mindretallet har imidlertid ikke forment at kunne blive staaende herved og anser derfor endnu flere Vædringer nødvendige.

Af Hensyn til de andre Kreditforeningers Stilling have vi anset det rigtigt at betegne nærværende Forening som „Laanforening“ og tiltræde i den Anledning Vædringerne 1, 2, 9 og 10.

Vi have dernæst forment, at der ved Vurderingen af Panterne bør tages Hensyn til, om den i de paagældende Ejendomme drevne Virksomhed er tildbestyttet, eller ikke. Denne Omstændighed kan i paakommende Tilfælde være af ikke ringe Betydning. Mere betryggende Forholdsregler i den Retning mene vi at tilvejebringe ved det under Nr. 4 stillede Vædringsforslag.

Til Bedømmelse af vedkommende Virksomheds Levedygtighed og som Følge deraf Værdien af den paagældende Ejendom, have vi anset det nødvendigt under Vædring Nr. 6 at foreslaa, at der ved Tilstaelse af Laan

skal tages Hensyn til, om den i Ejendommen drevne Virksomhed har været i Gang mindst 2 Aar.

Endelig mene vi, at det vil være rigtigt at dele Foreningen i 2 Afdelinger ogsaa med Hensyn til Solidarist Ansvar. Vi have derfor nogen Betænkelse ved Flertallets Forslag under Nr. 18, skønt vi erkende, at hvad her foreslaas er bedre end selve Lovforslaget. Vi have dog ikke paa Sagens nærværende Trin fundet Anledning til at stille særskilt Vædringsforslag med Hensyn hertil, men forbeholde os i saa Henseende vor fremtidige Stilling under Sagens videre Gang gennem Rigsdagen.

Et Medlem af Udvalget (Breinholt) har vel sluttet sig til den overvejende Del af de saa vel af et Flertal som af et Mindretal stillede Vædringsforslag, af hvilke ikke saa endog skyldes hans Initiativ, men stiller sig alligevel fra Udvalgets øvrige Medlemmer paa et afgørende Punkt, nemlig det: hvorvidt Lovforslaget kan anbefales Tinget til Vedtagelse eller ikke. Nærværende Medlem kan ikke gaa med til at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, fordi det — selv om de foreslaaede Vædringer vedtages — efter dets Formening vil skabe en Kreditforening, der vil savne den første og mest uestergivelige Eksistensbetingelse: en betryggende Pantesikkerhed for de ydede Laan. At dette ikke er nogen ensidig Paastand, men en Opfattelse, som mer eller mindre deles af Udvalgets øvrige Medlemmer, fremlyser formentlig ret tydeligt af forskellige Udtalelser i saa vel Flertallets som Mindretallets Betænkninger, og skal man saaledes henvise til, at Flertallet straks paa første Spalte (nederst) udtaler, at de bestaaende Kreditforeninger ikke kunne benyttes i det heromhandlede Djemed, „da den Sikkerhed, som de industrielle Ejendomme yde, er af en anden Beskaffenhed end den, som hine Foreninger fordre“, og af hvilken Art denne „anden Beskaffenhed“ menes at være, fremgaar paa mange Punkter i Betænkningen, blandt hvilke det kan være tilstrækkeligt at henvise til, at Flertallet i næste Stykke erkender, at der